

AUGLÝSING

um styrki samkvæmt lögum um fávítastofnanir.

Samkvæmt 5. gr. laga um fávítastofnanir nr. 53/1967 hefur styrkur á hvern dvalardag frá og með 1. júlí 1970 verið ákveðinn, sem hér segir:

Fávítahæli ríkisins, Kópavogi	kr. 580.00
Barnaheimili Templara, fávítahæli, Skálatúni	— 500.00
Vistheimilið Sólborg, Akureyri	— 500.00
Barnaheimilið Sólheimar, fávítahæli, Hverakoti, Árnessýslu ..	— 450.00
Barnaheimilið Tjaldanes, fávítahæli, Mosfellshreppi	— 450.00
Dagheimili Styrktarfélags vangefinna, Lyngáasi, Reykjavík, og dagvistadeildir fávíta	— 350.00

Í heilbrigðis- og tryggingarmálaráðuneytinu, 17. ágúst 1970.

Eggert G. Þorsteinsson.

Jón Thors.

1. september 1970.

Nr. 199.

REGLUR

um greiðslur kostnaðar vegna ferðalaga á vegum ríkisins.

1. gr.

Reglur þessar gilda um greiðslu ferðakostnaðar ríkisstarfsmanna og annarra, sem ferðast innanlands eða utan á vegum ríkisstofnana og ríkisfyrirtækja.

Ferðalög innanlands.

2. gr.

Fargjöld á ferðalögum innanlands skulu greiðast eftir reikningi, enda fylgi fullnægjandi frumgögn, svo sem farmiði eða fargjaldakvittanir.

3. gr.

Ríkisstarfsmenn fá endurgreiddan fæðis- og gistikostnað á ferðalögum innanlands eftir reikningi, sem úrskurðast af forstöðumanni viðkomandi stofnunar, enda fylgi fullnægjandi frumgögn, svo sem gistihúsareikningur, kvittanir frá matarfélögum o. þ. h.

Þegar erfitt er að fá reikninga um fæðis- og gistikostnað, má greiða dagpeninga eins og segir í 10. gr. I.

Sé verið heima um nætur, en hálfur vinnudagur eða meira unninn svo langt frá heimili, að starfsmaður þarf að kaupa sér fæði utan heimilis, enda sé ekki um fastan vinnustað að ræða, skal greiða fæðiskostnað eftir reikningi, enda fylgi fullnægjandi frumgögn.

4. gr.

Ef ferðakostnaður skv. 2. og 3. gr. er að einhverju leyti óeðlilegur eða óþarflega hár að dómi ríkisendurskoðunarinnar, er starfsmaður skyldur að greiða það, sem um of er eytt. Ríkisendurskoðuninni er skylt að krefjast fullnægjandi reikninga yfir kostnaðinn.

Ferðalög erlendis.**5. gr.**

Fargjöld á ferðalögum erlendis skulu greiðast eftir reikningi sem hér segir: Far með flugvélum skal miðast við venjulegt farrými flugvélar, þ. e. ferðamanna-farrými. Heimilt er þó að greiða far á I. farrými flugvélar, þegar sérstaklega stendur á, skv. ákvörðun hlutaðeigandi ráðuneytis. Far með skipum, lestum eða langferða-bifreiðum greiðist eftir reikningi miðað við far á I. farrými, ef við á.

Beri nauðsyn til að ferðast með öðrum og kostnaðarsamari hætti en áður er greint, greiðist slíkur kostnaður eftir reikningum, sem hlutaðeigandi ráðuneyti úrskurðar, enda fylgi reikningi greinargerð um nauðsyn þessa aukakostnaðar.

6. gr.

Annar ferðakostnaður en fargjöld greiðist með dagpeningum, og er um þrjá flokka að ræða sbr. 10. gr. II. Dagpeninga I skal greiða eftirlifrandi ríkisstarfs-mönnum: Ráðuneyttisstjórum, ambassadurum og forstjórum ríkisstofnana eða fyrirtækja, sem taka laun skv. 25. launaflokki eða hærri. Dagpeninga II skal greiða öðrum starfsmönnum, sem taka laun skv. 21. launaflokki eða hærri. Dagpeninga III skal greiða öðrum starfsmönnum.

Mönnum, sem ferðast til útlanda á vegum ríkisins, en ekki taka laun skv. launaflokkum, ber hlutaðeigandi ráðuneyti að ákveða dagpeninga hverju sinni skv. stöðu þeirra og í samræmi við fyrrgreindar meginreglur.

Sé ferðast utan Evrópu eða Ameríku, ber að greiða sömu dagpeninga og í Evrópufurðum.

Ferðakostnaður skv. framansögðu greiðist eingöngu fyrir þann, sem ferðast til útlanda á vegum ríkisins, en ekki fyrir maka hans eða skyldulið. Sé um að ræða opinbera heimsókn, alþjóðlega venju eða algerlega sérstakar aðstæður, skal þó greiða fargjald maka og að auki helming dagpeninga vegna hans.

7. gr.

Af dagpeningum ber að greiða allan venjulegan ferðakostnað, annan en fargjöld, svo sem kostnað vegna leigubifreiða að og frá flugvöllum, fæði, húsnæði, minni háttar risnu, hvers konar persónuleg útgjöld, flugvallaskatta, yfirvikt auka-farangurs o. s. frv.

Beri nauðsyn til að hafa meiri háttar risnu í ferðalögum erlendis, greiðist slík risna eftir reikningi, sem hlutaðeigandi ráðuneyti úrskurðar. Teljist slík greiðsla óþörf, skal sá, sem risnuna veitti, bera þann kostnað sjálfur.

8. gr.

Sé ferð á vegum ríkisins til útlanda þess eðlis, að dvalizt sé langdvölum á sama stað, ber að lækka dagpeninga skv. ákvörðun hlutaðeigandi ráðherra, allt að fjórðungi.

Ef dvalið er langdvölum erlendis vegna þjálfunar- og eftirlitsstarfa á vegum ríkisins, skal greiða dagpeninga skv. III. lið í 10. gr. Ef sami maður fer oftari en einu sinni á ári (360 dögum) til dvalar á sama stað, greiðast ofangreindir dagpeningar sem um samfellda dvöl væri að ræða. Er miðað við, að starfsmenn séu í þjálfun vegna síns eiginlega starfs eftir ákvörðun forstöðumanns, en eiga ekki við almenn þjálfunarnámskeið, sem ekki eru takmörkuð við þröngt afmarkað starfs-svið stofnunar.

9. gr.

Greiði aðrir aðilar en íslenska ríkið hluta kostnaðar við ferðalög, sem farin eru til útlanda í erindum ríkisins, getur hlutaðeigandi ráðherra ákveðið greiðslu, allt að mismun þess, sem greitt er af öðrum, og greiðslu skv. þessum reglum.

10. gr.

Greiðslur ferðakostnaðar og dagpeninga skv. þessum reglum eru sem hér segir:

I. dagpeningar á ferðalögum innanlands skv. 3. gr. eru sem hér segir:

a) Til kaupa á nesti til einnar máltíðar á dag	kr. 115.00
b) Til kaupa á nesti til tveggja máltíða á dag	— 170.00
c) Til kaupa á fullu dagfæði í mötuneyti, sem vinnuveitandi starf-
rækir um skamman tíma á hverjum stað	— 140.00
d) Til kaupa á gistingu og fæði í sólarhring	— 750.00

II. dagpeningar á ferðalögum erlendis, sbr. 6. gr. eru sem hér segir á sólarhring:

	Evrópa	Ameríka
Dagpeningar I	£ 15-0-0	\$ 45.00
Dagpeningar II	— 13-0-0	— 35.00
Dagpeningar III	— 11-0-0	— 30.00

III. dagpeningar vegna þjálfunar- og eftirlitsstarfa erlendis skv. 8. gr. eru sem hér segir á sólarhring:

	Evrópa	Ameríka
Á fyrstu 30 dögum dvalar	£ 7-10-0	\$ 22.00
Á næstu 60 dögum dvalar	— 6-10-0	— 19.00
Á þar næstu 60 dögum dvalar	— 5- 0-0	— 14.00
Fyrir hvern dag fram yfir 150 daga	— 3- 0-0	— 9.00

11. gr.

Reglur utanríkisráðuneytisins um greiðslu ferðakostnaðar starfsfólks, sem flyzt búferlum milli landa á þess vegum, skulu gilda óbreyttar.

12. gr.

Þegar ríkisstofnun ferðatryggir starfsmann, skal það gert fyrir milligöngu Innkaupastofnunar ríkisins, eftir sérstökum reglum, sem þar um gilda.

13. gr.

Komi upp ágreiningur um gildissvið eða efni þessara reglna, skal fjármálaráðherra úrskurða þar um.

14. gr.

Reglur þessar eru settar í samræmi við ákvæði í 25. gr. l. nr. 92 1955. Reglur þessar gilda frá 1. september 1970 og jafnframt falla úr gildi reglur nr. 180 15. október 1963, umburðarbréf ráðuneytis nr. 2 og 8 1968 og nr. 9 1969, svo og önnur eldri ákvæði, er brjóta kunna í bága við þessar reglur.

Fjármálaráðuneytið, 1. september 1970.

Magnús Jónsson.

Gísli Blöndal.